

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Városatyák és protekció.*

Forrás: *Pesti hírlap*

Bp.

1915 VII. 20

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1915."

Személy

Helyszám

Városatyák és protekció.

Nem kellemes, de mindenestre aktuális téma. Az aktualitásra a vásárcsarnokokban uralkodó botrányos állapotok szolgáltatnak okot. Általános ugyanis a panasz, hogy a vásárcsarnokok személyzete, kezdve a nagyhatalmu felügyelő uraktól, a mai nehéz viszonyok között nem bizonyultak alkalmasnak arra, hogy a közönséget az árusok tulkapásaival szemben megvédjék. Ennek az akarát és erélyhiánynak feltűnő voltát a tizes bizottság ülésén a legerősebb hangon szóvá tette Márkus Miksa is, aki megjegyezte, hogy valósággal *szégyen* a fővárosra, hogy a vásárcsarnokokban a *rendőrség* közreműködését kellett igénybe venni, mert a városi személyzet működése, enyhé kifejezéssel élve, meddő volt. Az ülésen jelenvolt ugyan a vásárcsarnok igazgatója, aki ez erős támadásra esőndben maradt; helyette Folkusházy védekezett azzal a szenzációs nyilatkozattal, hogy nehéz ott rendet teremteni, ahol a személyzet közérdekű áthelyezése elé is akadályokat gördítenek a protegáló bizottsági tag urak. Ez mindenestre szerencsétlen módja a védekezésnek, mert ha a közérdek az áthelyezést vagy egyéb fegyelmi büntetést követel, akkor a tanácsnoknak legyen gerince a protegáló városatyákkal szemben. Ha erősnek bizonyul, a közérdeknek tesz szolgálatot, purifikál és az illető mélyen tisztelt városatyja nem mer tovább alkalmatlankodni, hanem meglapul, mint dinnye a fűben, mert fél, hogy a neve nyilvánosságra kerül. De ha nem tud kitérni a tanácsnok a presszió elől, akkor még mindig lerázhatja magáról az alkalmatlankodót olyképen, hogy jelentést tesz a

polgármesternek és a döntést feá, mint végső fokban egyedül illetékes és felelős tényezőre bizza. A polgármesternek a főtisztviselő korrekt eljárását az inkorrekt bizottsági taggal szemben feltétlenül honorálnia kell.

Mindenestre kívánatos lett volna, ha a tanácsnok ur megnevezte volna azokat a bizottsági tagokat, akik érdemtelen vásárcsarnoki alkalmazottakért exponálják magukat, mert ez a kérdés is szoros összefüggésben van a közéletmezéssel és hadd tudja meg a közönség, hogy kik azok a bizottsági tagok, akik a mai nehéz időkben jogtalan magánérdekeket képviselve, cserben hagyják a fogyasztókat.

Ennek a Folkusházy-féle nyilatkozatának folytatása volt a pénzügyi bizottságban, ahol Ehrlich G. Gusztáv másik esetről panaszkodott. Ekkor hangzott el a teremben az a megjegyzés, hogy a tejesarnoknak bizonyára nem néznék el azt, hogy kóser tej címén minden liter után két-négy fillért vasaljanak ki a boldogtalan vásárlótól, ha az eladó nem rendelkeznek hathatós protekcióval.

Most pedig azt olvassuk, hogy a közéletmezési urak egyszerre kétszáz ezer koronáért dán hus-konzervet vásároltak, anélkül, hogy szükségesnek tartották volna próbaeladások útján meggyőződni arról, hogy vajon a közönségnek kell-e, vagy sem, ez az élelmiszer? Végül azt a kérdést veti fel az illető estilap, hogy ki az a bizottsági tag, aki közvetítőként szerepelt.

Nem tudjuk, hogy minő joggal veti föl ezt az erős kérdést az illető lap; mi csupán mindezekből a jelenségekből azt a tanulságot kíván-

juk levonni, hogy amikor a városi urak százezrek és milliók kiadása felett rendelkeznek, ne titkolózzanak utólag és lehetőleg ne zárt ajtók mögött tanácskozzanak; hanem nyujtsanak alkalmat a nyilvános ellenőrzésre és legalább az utólagos kritikára. Ezt a tanulságot megszívlelheti a tizes bizottság is.

A másik tanulság pedig az, hogy a protegáló és más ilyképen szereplő városatyákkal szemben már csak azért sem szabad kíméletesen eljárni, mert meg vagyunk győződve, hogy ezeknek a száma — hála istennek — végtelenül csekély és e néhány példány kiirtásával az egész törvényhatósági bizottság erkölcsi tekintélye erősen emelkednék.